6.

Ma ellan ka Mailma sees;
Eest otsin Jesu Hawades
Üht Warjopaika Hingele
Ja Leppitust mo Pattule,
Kui Südda tahhab hirmuta,
Ja kakſipiddi möttelda.

7.

Ma sedan, Jummal wöttab ka
Mind Waest ta Riki pärrima;
Eest se on temma Tahtminne,
Et kes siin otsib kindlaste
Jesusse Hawus Hallastust,
Ei se sa tunda Hukkatust.

8.

Kes se peäl nüüd weel Hukka lääb,
Ja ükskord Põrgo Pina nääb,
Se ei woi sedda möttelda,
Ehk Kohto-Päwal üttelda,
Et Jummalal Süüd olleks sest,
Se Sü on temmas enneses.

9.

Oh Jesa! sind ma pallun nüüd,
Et minno peäl ka paljo Süüd;
Mind wötta peästa heldeste,
Jesusse pärrast töeste,
Sest keigest, mis sind wihhastand!
Sa olled sedda tootand, Amen.

2) Was GOtt thut, das ist wohl gethan ꝛc.

Wisil: Nüüd pölgan minna rõõmsaste

1.

Keik he-a on, mis Jummal teeb;
Ta Tahtminne on pühha!
Kui temma mull' Nouandjaks jääb,
Siis polle karta Wigga;
Ta teab kül,
Kui Hädda mull',
Sest pea ärrapeästa
Ja mulle Abbi sata.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1775, lk. 30